

גליון היכל הקודש

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....5:31

מוצאי ש"ב ק"ר.....7:23

שיעורים כסדרן

נ"ד.....דברי הימים ב לה-לו
בבלי.....ראש השנה ז
ירושלמי.....גיטין ה
תוספתא.....יבמות ט
רמב"ם.....ביאת המקדש ו

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 11, גליון 7 (522)

פרשת לך, " חשוון, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהר"א ש מספר

מה מלוה את האדם?

חכמינו הקדושים אמרו (אבות, פרק ו'): אין מלוים לו לאדם - לא כסף ולא זהב וכו', אלא תורה ומעשים טובים בלבד, הינו שהם מלוים אותו ממש, כי מכל התורה והמצוות של האדם נבראים מלאכים קדושים וטהורים שהולכים לקראתו לקבל פניו, כשהוא נפטר לעולמו, והם מלוים אותו ממש עד שנגנס לבית עולמו.

פעם אחת בא איש אחד למתיבתא "היכל הקדש", לחפש אנשים שיבואו ללווה של אחד מבני משפחתו שנפטר, ורצה לקחת כמה מהבחורים שלמדו אז בבית המדרש, ולא הסכים מוהר"א ש"ל לזה כלל, ואמר, שהלא אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ט), שאין מבטלים תינוקות של בית רבן מלמודם, אפלו לבגין בית המקדש, וכל שכן לא לזה, כי אין הנפטר הנ"ל בבחינת מת מצוה, שדוחה אפלו לא תעשה שבתורה, כי הלא יש לו מי שיטפל בו, ולכן אין זה נכון לבחורים לצאת מבית המדרש לבטל למודם, וללכת ללווה.

ואז נכנס מוהר"א ש"ל לשיחה נפלאה בענין מצות לווית המת, ואמר, שעקר כבוד המת הוא הלווה הרוחנית שלו, הינו מי שיוצא לקראתו מהעולם העליון לקבל פניו, כי מי שזכה בחיים חיותו לטיל בכל מקומות התורה הקדושה, ולגמר תנ"ך וששה סדרי משנה וש"ס בבלי ירושלמי, תוספתא, וזהר הקדוש ותקונים וכו', יוצאים לקראתו אלפי אלפים מלאכים ושרפי מעלה, והם עקר המלוים שלו.

וכן כל דבורי התפלה וההתבודדות שזכה לדבר עמו יתברך כל ימי חייו, הם באים ומלוים אותו, וכמאמר התנא דבי אליהו (פרק ט"ב): לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם מלוים אותו עד אותה שעה שהוא נכנס לבית עולמו, וכל מלה ומלה שאדם מוציא מפיו

<<<<

מילה של התחזקות !

אל תתן שהעברה הזו תפיל אותך; אם נפלת, עברת שוב על העברה המרה רחמנא ליצלו, תתנהג עכשו בשוכל ואל תבנע לגמרי.

כמו שרבינו אומר (חיי מהר"ן, סימן תנג) "אם הייתי עובר חס ושלום עברה גדולה ביותר, אף על פי כן לא הייתה העברה משלכת אותי כלל, רק הייתי אחר העברה איש בשר כמו קודם, רק אחר כך הייתי עושה תשובה".

ווארט על הפרשה

ויאמר ה' אל אברם לך מארץ וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך, רש"י אומר שם שהשם יתברך לא גילה לו מיד לאן ללכת, כדי לחבב זאת בעיניו, ושיקבל שכר על כל צווי של השם יתברך, על כל פעם שהשם יתברך יצוה ויראה לו לאן להמשיך ללכת.

זהו מפתח אדיר בחייו של כל אדם, השם יתברך לא מראה לאדם בפרוש לאן הוא צריך ללכת ומה הוא צריך לעשות ולפעל בחייו, האדם רואה רק פסיעה אחת כל פעם, הוא רואה מה עליו לעשות עכשיו, אבל משם והלאה הדרך מעננת ומערפלת מאד, וצריכים להתחזק ללכת פסיעה ועוד פסיעה, להתגבר על הקשיים, אפילו שבתחלה לא רואים לאן הולכים להגיע ואיך הולכים להצליח.

בעל הטורים פותב שהמילה "אראך" בגימטריא "בעננים". כי כך זה עובד כשיהודי רוצה לעבד את ה' יתברך, בדרך כלל הוא רגיש שהמצב מאד מענן, כמו עננים שמסתירים את אור השמש, כך הוא רגיש שהדרך חשוכה בעדו מאד, הוא מרגיש חשכות גדולה, וצריכים להתחזק מאד ולהמשיך הלאה.

רבנו הקדוש אומר (לקוטי מהר"ן, חלק א', סימן קטו) על הפסוק (שמות, כ, יז) ויעמד העם מרחוק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, שאדם שכל הזמן עסוק בשטויות, ויום אחד אוהזת אותו התעוררות והוא רוצה להיות יהודי כשר, הוא לא יתחיל מיד להרגיש את השם יתברך, כי מדת הדין מקטרגת עליו, ולא נותנת לו להגיע מיד לכל הדברים הטובים, ולכן שמים לו רגלים והפרעות, כדי שהוא לא יוכל כל כך בקלות לחזר להשם יתברך, אבל השם יתברך מרחם על האדם ולכן הוא מסתתר בתוך המניעות.

אם יש לאדם את השכל הנכון, הוא יכול למצוא את השם יתברך בתוך המניעות. אבל אם אין לאדם שכל, הוא נבהל, הוא חשב שברגע שהוא רק יקח את עצמו בידים, הפל ילך לו טוב ובקלות, ובינתיים הוא רואה דוקא שהפל חשוף וכבוי אצלו, ולמרבה הצער הוא עוזב את דרכו הטובה.

בזה מפרש רבנו את הפסוק, כשעם ישראל ראו את החושך, הענן, והערפל שעוטפים את הר סיני ויעמד העם מרחוק, היהודים הפשוטים עמדו מרחוק, הם פחדו לגשת, אבל "משה" זה הדעת והשכל של הצדיק, כשיהודי לוקח את השכל של צדיק, "נגש אל הערפל" אז הוא דוקא כן נכנס לתוך הערפל, כי הוא יודע "אשר שם האלקים", ששם מתחבא הקדוש ברוך הוא בעצמו.

כשיהודי לא מסתכל על המניעות שסביבו, הוא מסתכל רק על עצמו, הוא מקים את ה"לך לך", לך רק אליך בעצמך, כמו שרבינו אומר (לקוטי מהר"ן, חלק ב', הקדמה) על הפסוק (יחזקאל, לג, כד) "אחד היה אברהם", שאברהם עבד את השם יתברך רק על ידי שלא הסתכל על אף אחד, רק על התכלית שלו.

הבה נתחזק לעבד את השם יתברך אפילו כשמרגישים שמענן, לא רואים מה שעושים, לא מרגישים מה שפועלים, רואים כל פעם רק פסיעה אחת, אזי סוף כל סוף נזכה להיות יהודים כשרים אמתיים ונצליח בעולם הזה ובעולם הבא.

(תוך הנחל לך לק תשע"ה)

השם יתברך אוהב יהודי "מטגן"

בעזרת ה' יתברך יום ב' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת תשפ"ב

לכבוד יקירי... נרו יאיר

דע לך, עקר היפי של אדם הוא כשעובדים עליו צרות ויסורים קשים ומרים והוא מחזיק מעמד, אין לו קשיות על השם יתברך. כפי שרבונו אומר (חיי מהר"ן, סימן תקנה): "השם יתברך אוהב יהודי מטגן"; אחד שיש לו צרות מרות וקשות והוא נשאר באמונה, אחד כזה השם יתברך אוהב. צריכים לדעת שהשם יתברך אוהב כל יהודי ויהודי, אבל היהודי שמחזיק מעמד הוא מאד חשוב.

אחי האהוב, חברי היקר; אבקש ממך מאד, שלא יהיו לך תרעומות על השם יתברך. תשיר כל היום: "כי טוב השם, דער אייבישטער איז גוט", טוב ה' לכל, השם יתברך הוא טוב אל כל אחד, ורחמי על כל מעשיו.

תאמין לי על כל אחד עובר - מה שעובר, גם עלי עובר; עם כל זאת אני מתחזק באמונה עד שאני נהיה חזק; אז גם אתה תחזיק מעמד.

(עצתו אמונה נח תשפ"ב)

ספור חייו של רבנו הקדוש (ק)

תנו.

ואז באותה העת דבר רבנו ז"ל הרבה הרבה עם אנשי-שולמונו מענין תפלה.

והזהיר מאד להכריח את עצמו להתפלל בכונה גדולה, דהיינו לקשר המחשבה אל הדבור בקשר אמין וחזק, שישא אָזְנוּ היטב היטב לשמע מה שהוא מדבר בתפלה - וזה עקר תפלה בכונה. ולא היה מצוה להתפלל עם פגנות ממש על-פי כתבי הארז"ל, אפילו לאותם האנשים שהיו לומדים כתבי הארז"ל על-פי פקדונו. ואמר, שעקר שלמות התפלה הוא "ברוך אתה ה' וכו' כפשוטו, וזה עקר פגנת התפלה, שיכונן פרוש המלות לשמע היטב מה שהוא אומר. והיה מתלוצץ מאד מאד מאותם האומרים, שאין צריכים להכריח עצמו לתפלה.

והיה מזוהר מאד להתפלל בכחות להכניס כל כחו באותיות התפלה. ועל המחשבות הזרות הבאות בתוך התפלה, היה מצוה לבלי להשגיח עליהם כלל, רק יעשה את שלו ויתפלל כדרכו ואל ישגיח כלל על שום בלבול ואל יחזיר פניו ומחשבתו אליהם כלל.

ואמר אז רבנו ז"ל, שאי-אפשר להתפלל כל התפלה בכונה פראוי, רק כל אחד ואחד אינו מתפלל, כי אם קצת מהתפלה בכונה, פנראה בחוש, שאחד אומר קטרת בכונה, ואחד אומר פסוקי דזמרה בכונה, וכיוצא בזה.

ואמר רבי נתן, שראה בכתבי רבנו ז"ל תורה על-זה ולא זכה לתפסה היטב ולכן לא העתיקה לרבנו ז"ל. וקצת מה שהוא זוכר משם, דאיתא בתקונים: (תקוני זוהר תקון י"ח) "אית מארי דדין ואית מארי דרגלין וכו', שזה בחינת הנ"ל, שכל אחד מתעורר וזוכה להתפלל בכונה חלק מהתפלה כפי בחינתו.

על-כן לא יכל לב האדם, בראותו שזכה להתפלל רק קצת מהתפלה בכונה ופתאם נפסק ואינו יכול עוד להתפלל פראוי בשום אופן, כי זה מכרח פנ"ל. וישתדל להתפלל שאר התפלה בפשיטות גמורה.

בתפלה ושיחה אליו יתברך, זו הצלחה נצחית לנפשו, ונברא מכל מלה מלאך קדוש שילווה אותו לאחר צאתו מן העולם וישמר אותו מכל רע.

ולכן אין העקר כלל המלויים הגשמיים שיש לאדם בזה העולם, ואדרבה בזה אין מעלה כלל, וכמו שפעם אמר רבנו ז"ל, שאפלו מת יש לו גאות מלויה גדולה, רק עקר המעלה והחשיבות הוא המלויים הרוחניים שלו, ולכן אשרי המשכיל על דבר אמת, ומכין את עצמו היטב כל מי חייו ליומו האחרון, ואז בצאתו מן העולם יזכה ללויה יפה מאד, כי יצאו לקראתו כל הפמליה של מעלה עם כל נשמות הצדיקים שזכה לעסק בתורתם בעולם הזה, והם יהיו עקר המלויים שלו.

וספר מוהרא"ש ז"ל, שבעיר טעפליק היה איש אחד מאנשי שלומנו, שקראו לו רבי הערשקע, וגר כל ימיו באיזה מרתף, ולא הכירו אותו אנשי העיר כלל, רק חשבו אותו לאיש פשוט מאד. ופעם קרא הרב החסיד רבי אהרן קיבליטשער, זכרונו לברכה, לחתנו רבי לוי יצחק בחצות הלילה, ואמר לו: לך לקצה העיר במרתף פלוגי של רבי הערשקע הנ"ל, ותראה את עבודת החצות שלו.

והלך רבי לוי יצחק, ומצא אותו יושב על יד איזה ספר ולומד בהתלהבות ובחמימות כזו, שאין לשער כלל, והעיד רבי לוי יצחק, שהמראה הנפלא הזה עשה עליו רשם נורא מאד כל ימי חייו. הוא ראה יהודי שנראה יהודי פשוט, שלא יקבל כבוד עבור למודו, אבל הוא יושב ולומד את התורה הקדושה בכזה חשק ונעימות.

והנה אחר כך כשנסתלק רבי הערשקע הנ"ל, היו רק שלשה אנשים בלוייה שלו, דהיינו הרב החסיד רבי אהרן קיבליטשער ז"ל, וחתנו רבי לוי יצחק ועוד אחד.

וכשהתפלל רבי לוי יצחק על זה, ושאל את חותנו, למה אין באים עוד אנשים ללוות אותו? אמר לו חותנו: תדע, שמה שאתה רואה לפני עיניך זה הלויה שלו כאן בעולם הזה, אבל בעולם העליון מלויים אותו אלפים ורבבות מלאכים קדושים שבבראו מכל העבודות שלו, ובפרט ממה שעסק בתורה ובעבודת השם בלילות, הינו בתקון חצות ובלמוד התורה בקדושה וכו', ואין זה משנה כלל כמה אנשים יש לו כאן למטה בזה העולם בהלוייתו.

בשעה שאדם הולך לקיים מצות לויית המת, העקר שיראה להכניס בעצמו התעוררות גדולה מאד לחשב על יומו האחרון ועל תכליתו הנצחית, בבחינת מה שכתוב (קהלת ז'): "והחיי יתן אל לבו", ויזכר היטב שיבוא היום והשעה שגם הוא יצטרך לצאת מזה העולם לשוב אל ביתו הנצחית, ועליו להכין עצמו היטב בתורה ובתפלה ובמצוות ובמעשים טובים, כדי שיהיו לו מלויים קדושים וטהורים של מלאכי מעלה ונשמות הצדיקים שיבואו לקבל פניו, ויזכיר לעצמו אז להזדרז מאד בעבודת השם יתברך ובלמוד התורה הקדושה, עד שיהיה הארון שלו (לאחר הסתלקותו) כמו ארון הקדש - מלא בספרי התורה הקדושה, וכן יהיה הגוף שלו כמו בית-הכנסת - מלא בתפלות ובהתבודדות להשם יתברך, ואזי יקבל התעוררות נפלאה לעבודת השם יתברך על-ידי מצות לויית המת, וילך משם בהתחדשות אחרת לגמרי.

הרב הקדוש רבי צבי אלימלך מבלאז'וב בעל 'צבי לצדיק' ז"ע, היה נוהג לחזר על הרבה פרקים משניות תמיד, ופעם בא אליו חסיד זקן אחד, שהיה מקרב עוד לאביו הרב הקדוש רבי דוד מדינוב ז"ע בנו של הרב הקדוש רבי צבי אלימלך בעל ה'בני יששכר' ז"ע, וראה אותו גורס הרבה משניות, ושאל אותו בדרך זלול קצת: "גם אתם לומדים משניות תמיד?", בשמע הרב הקדוש רבי צבי ז"ע דבריו, התחיל לנקש עם אצבעו על פיו, וצעק: אוי, אוי, אוי, עוד מעט מגיע זה עם ה'אלף עינים'...

והלה לא הבין פגנתו, והתחיל הצדיק לתאר לו עצם הפחד והיראה שנופל על האדם בראותו את מלאך המות שיש לו אלף עינים, ונופל עליו פחד עד שנשמתו יוצאת מעצמו, והוא סיים: "אבל על ידי משניות נצולין ממנו... וכי לא אלמד ואגרוס הרבה משניות תמיד"?

אנשים יודעים שאפשר ללמד משניות לעלוי נשמת נפטר, כשיהודי נפטר מהעולם, כל אחד מקבל על עצמו מסכת משניות שילמד לעלוי נשמתו. אנשים לא יודעים שלמוד משניות מסגל "לעלוי נשמת עצמו" - לנקותה, לזכותה ולהעלותה לכל המדרגות שבעולם, כי למשניות יש כח לשנות נשמת האדם לגמרי, ולהוציא אותה משאול תחתית ולהעלותה אל מקומה, כי משנה אותיות נשמה, ואם זה יכול לעזור ולהעלות נשמה של משהו אחר, זה יכול בודאי להעלות ולקדש את הנשמה

שלו. למה שהאדם יחכה עד שיפטר מן העולם ויצטרף לרחמים מרבים שמישהו ילמד משניות עבורו? אם לאדם יש שכל הוא לא מחכה עד אז, אלא הוא לבד לומד משניות לעלוי נשמתו, וכך הוא לא צריך להגיע לטובות של אחרים.

אשרי מי שלא מטעה את עצמו, אלא הוא חוטף כמה שיותר תורה, כמה שיותר מצוות ומעשים טובים בזה העולם, כי רק זה ילוה אותו תמיד הן בעולם הזה והן בעולם הבא.

(שיחות מוהר"ש חלק ד' ערך לוייה ומלק ט"ז ערך מת מצוה)

שמחה משולשת: שבע ברכות, הנוכח הבית, וסיום מסכת, בבית המדרש היכל הקודש בלומינג גרוב

ביום ראשון האחרון התאספו רבים מאנשי שלומינו מקריית יואל והסביבה לבית המדרש היכל הקודש בבלומינג גרוב, בו התקיימה מסיבה מיוחדת שכללה שלוש שמחות גדולות, ראשית שמחת "שבע ברכות" לחתן מו"ה אשר קרוים הי"ן שהתחתן בשבוע שעבר בהיכל הישיבה בוילאמסבורג, כמו כן גם שמחת חנוכת בית המדרש לאחר שהגדילו ופיארו מאד את בית המדרש היכל הקודש בבלומינג גרוב; ובד בבד חגגו את סיום מסכת ביצה שסיימו כעת בשיעור שנמסר מידי יום ביומו, בבית המדרש במסגרת דף הקהילה, על ידי גבאי בית המדרש היכל הקודש בלומינג גרוב הר"ר בערל לעווי שליט"א.

ציבור נאה התאסף בבית המדרש לרגל ההזדמנות המיוחדת, נטלו ידים לסעודה, ראש הישיבה שליט"א שהגיע מרחוק מסר שיעור נפלא, וסיפר התרחשויות מעניינות רבות, והרבה לדבר אודות מעלת לימוד דף גמרא מידי יום, על "מעלת סדר דרך הלימוד", שזה "לומר" את המילים הקדושות של הגמרא אפילו שלא מבינים. ראש הישיבה ביקש מאנשי שלומינו שעכשיו יתחילו את המסכת החדשה ראש השנה וילמדו כל יום דף, ואמר "אל תשלימו דפים! קח היום את הגמרא ותלמד דף גמרא".

כמו כן דיבר ראש הישיבה על שלום בית, והסביר שבלתי אפשרי לזכות לשלום בית אמתי, כלומר שיעריכו באמת אחד את השני ויחיו בהבנה בבית, אלא רק כשמצייתים לצדיק, אפשר למצוא כאלו ששולטים בביתם, על ידי שכופים ומכריחים את השני או שמערימים עליו; אבל אם רואים מישהו עם שלום בית אמתי, זה רק על ידי צדיק.

הציבור התפזר בהתרוממות הרוח, ובקבלות חדשות ללמוד מידי יום דף גמרא, ולכבד ולדבר יפה בבית. גדול יהיה כבוד הבית!

שאלות ותשובות ברסלב

בגילי המבוגר אני מרגיש כמו סמרטוט שחוק

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני לוקח כל כך הרבה חזיון מהשיעורים של ראש הישיבה שליט"א, עד שאני לא יכול להודות על זה מספיק.

אני רוצה לשאול משהו שאולי נראה קטן אבל עבורי זו צרה גדולה; אני עובד בחברה מסיימת במשך העשרים שנה האחרונות, לאחרונה הם התחילו לשלם לי מעט, הם טוענים שכבר אין לי את הפחות לעבוד כראוי. אני כבר לא יכול להתחיל עכשו לחפש פרנסה חדשה, אז אין לי ברירה אחרת אלא להיות משעבד שם, לעבוד כל יום כל היום בשביל הפמה דולרים שאני מקבל.

אני בוכה הרבה בלילות כי זה מאד כואב לי, הקדשתי את שנותי היפות ביותר בשביל לעבד קשה עבור החברה הזאת, ועכשו פשאני כבר רוצה לזכות למעט מנוחה, אני צריך להמשיך לעבד קשה, אבל אני כמעט לא מקבל פלום, אני מרגיש כמו סמרטוט שחוק. מה אני יכול לעשות?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ברכה, יג' תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

לבכות היית צריך בכל אותם השנים שחשבת שיש לך משהו וכו', בכל אותם השנים שהקדשתי את הזמן שלך בשביל העסקים, הקדשתי את המשפחה שלך, הילדים שלך, את השחרית מנחה ערבית שלך - בשביל העבודה; אז היית מסכן, עכשו פששמים אותך בצד וכו' - כבר נושעת; לכל הפחות עכשו פששמתה רואה בעיניך מהם החיים - אתה יכול להתחיל לחיות.

רבנו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן נא): "העולם הזה אינו פלום, רק למשוך את התכלית הנצחית", אין שום דבר בעולם חוץ מלעבד את השם יתברך, ונאין להסתפל אם יהיה לו מעות אם לאו, פי בין כך ובין כך בלה זמיו בשוה", אדם לא צריך לדאג אם יהיה לו כסף או לא פי הן עם כסף והן פשאין לו כסף החיים עוברים אותו דבר. "פי העולם הזה מטעה אותנו לגמרי, שמראה אל האדם פאלו הוא מרויח בכל פעם, ובסוף אינו פלום", נדמה לאדם תמיד שעכשו הוא מרויח הרבה כסף, ובסוף אין לו שום כסף, "כאשר נראה בחוש ברכ בני אדם שעוסקים ועובדים ימים ונשים בסחורות ומשא ומתן, ולכסף פשבאים לחשבון אין נשאר בידם פלום", רוב האנשים עובדים כל חייהם ובסוף פשעושים חשבון איפה הכסף רואים שאין פלום, זה דמיון גדול, ונאם אפילו משיג מעות לוקחין אותו מן המעות, אפילו אנשים שכן מרויחים כסף - גם להם אין שום דבר מהכסף, לוקחים אותם מהכסף, והכפל ששנייהם אין להם קיום ביחד דהיינו האדם עם המעות, רק או שלוקחין המעות מן האדם, או שלוקחין האדם מהמעות", או שמאבדים את הכסף, או שהכסף נשאר והאדם הולך מהכסף, הוא מת, "ומעולם לא נמצא שישאר אחד עם המעות, רק פנזר לעיל. גם היכן הוא כל המעות שעושים מימות עולם? רבנו שואל, אם הכסף הוא מציאות, אז איפה הכסף של כל העולם, כי מעולם עושין תמיד מעות, והיכן הוא כל המעות? רק באמת אינו פלום לגמרי", אלא מה, כל הענן של כסף הוא דמיון; עיין שם כל שיחתו של רבנו.

נס שתפסת את עצמך עכשו היכן אתה בעולם, אז אתה יכול לפחות עכשו להכין לעצמך קצת צידה לדרך; עוד מעט אנחנו הולכים מכאן לדרך ארצה, יהיו שם רעבים וצמאים מאד, צריכים להכין לעצמנו אוכל ושתיה לדרך הארצה, כפי שרבינו אומר (שם, סימן כג) "בעולם הבא מונחין כמה בני אדם בחוץ והם צועקים בקול מר: 'תנו לנו מה לאכול', "נשמות צועקות בקול מר, תנו לנו לאכול אנחנו רעבות, תנו לנו לשתות אנחנו צמאות, "יבאין אצלם ואמרים להם: 'הרי לכם אכילה ושתיה, אכלו ושתו' והם משיבים: לא לא, אין אנו צריכים אכילה ושתיה, רק אנו צריכים אכילה ושתיה של תורה ועבודה". הנשמות צועקות לא, לא, לא לזה פננתנו, לא את

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

עוד חתונות בחינם בישיבה

עונת החתונות כעת במלוא הקצב, מידי לילה מתקיימות ברוך ה' עשרות חתונות בכל הריכוזים החרדיים, קרובי משפחה וידידים משתתפים מידי יום בעוד חתונות שמחות של קרוביהם, מרנין את הלב לראות כל כך הרבה בתים בישראל שמוקמים בכל יום לשם ולתפארת. אך מצד שני כואב הלב שכל כך הרבה מהשמחות לדאבונו מעורבות בצער רב ועוגמת נפש, לרוב רובם של המחונתנים לא מתאפשר לשלם את החתונה, בסטנדרט היוקרתי כל כך שעורכים אותה בימינו. צריכים לגרד, להשיג הלוואות, ולמרבית הצער אפילו לגנוב, מחוסר יכולת לשלם את כל הנדרש בכדי לערוך חתונה המכונה "נורמלית".

לכן מרנין מאד לראות את החתונות המתקיימות כל העת בישיבה, חתונות נפלאות ושמחות, שליל החתונה לא עולה אף פרוטה למחונתנים, זאת מלבד כל שאר ההוצאות הרבות, שמוציאים רק כמה שבאמת צריך, לא מה שצריך רק בשביל למצוא חן בעיני "כולם".

אי אפשר להאמין ואי אפשר לתאר עד שרואים זאת בעיניים. קרובי המשפחה של המחונתנים, שמשותתפים בחתונות בישיבה, לא גומרים להתפלא כמו אנשים כל כך ילדותיים לבזבז כסף בשביל הבלים שאינם בצרכים לאף אחד, בזמן שרואים למו עיניהם שאפשר לערוך חתונות כל כך יפות ונעימות ממש בחינם, להנאת המרובה של כולם.

זאת מלבד שהחתונות מסתיימות בזמן, מה שמוזעם מענג את כולם, אפשר ללכת לישון בזמן, ולהתחיל את סדר היום למחרת כרגיל.

הנאומים והמשלים המשעממים של המספידים כשקוראים לכל אחד ל"מצווה טאנין", זו כבר בעיה ישנה שכל אחד חווה בשמחה משפחתית קרובה. דבר שגם אותו החזירו לצורה המקורית כפי שנהגו הסבים, השמש מכריז "יעמוד יעמוד" כדי לקרוא לסבים ולמחונתנים לגשת לרקוד לקראת הכלה.

החתונות מחזירות את הברק החיני של פעם שהיה לחתונה יהודית, מוחקים את כל השטויות שנוספות לחתונות מידי יומיים, ולאחר ששניים שלושה שוטים עושים זאת, כדי להראות לכולם כמה שהם בומבסטיים, זה כבר הופך להיות "מסורת" שאסור לזוז ממנה.

הסבים המבוגרים שמשותתפים בחתונות נכדיהם בישיבה, מתבטאים תמיד בנוסטלגיה שלחונות האלו יש טעם יהודי, ממש כמו פעם, שמחה אמיתית נעימה, בלי כל התוספות החדשות.

בשבוע שעבר ביום רביעי נכנס תחת החופה החתן מו"ה אשר קרויס הי"ו, מחשובי התלמידים בישיבה, בנו של מו"ה משה קרויס שליט"א, מחשובי אנשי שלומינו ממונציסטר, עב"ג בת מו"ה יואל טייטלבוים שליט"א, גבאי ביהמ"ד היכל הקודש קרית יואל פרימשלאן. השמחה התקיימה בישיבה, בהשתתפות קרובים וידידים, ועם חן יהודי נפלא ונעים לשמחותם של כל המשתתפים המוקסמים.

השם יתברך יעזור שהזיווג יעלה יפה, עם בני חיי ומזוני רוויחי וסייעתא דשמיא.

שמה תשמח רעים האהובים!

<<<<

סימן טוב ומזל טוב

אנו מברכים בברכת מזל טוב חמה ולבבית

למו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו וזוגתו תחי'

לרגל שמחת החתונה לבתו עב"ג למזל טוב

ר' שמעון עוזר הי"ו וזוגתו תחי' מכניסים הרבה מאד כוחות כדי להביא את הלימודים של רבינו בעם ישראל, במיוחד עם התרגום השבועי ללשון הקודש של הגליון ועצתו אמונה. בכדי שעוד ועוד יהודים יוכלו להחיות עם הלימודים והעצות של רבינו הקדוש, ובוזה הם מחזקים רבבות יהודים בארץ ישראל ובכל העולם כולו.

יעזור השם שזכויות אדירות אלו יעמדו לו לראות נחת מכל ילדיו ונכדיו,

מתוך בריאות, פרנסה בריווה והרחבת הדעת

האוכל הזה, אנחנו צריכות אוכל של למוד ותפלה, "וכן מנחמים כמה בני אדם ערומים בחוץ והם צועקים גם פן מאד: 'תנו לנו כמה להתכפות' ובאים אצלם ואומרים: 'הרי לכם מלבושים', והם משיבים: 'לא, אין אלו המלבושים נצרכים לנו כלל, רק אנו צריכים מצוות ומעשים טובים להתלבש בהם". רבנו סי': "אשרי מי שזוכה לאכול כמה פרקים משניות ולשתות אחר כך איזה קפיטליף תהלים ולהתלבש באיזה מצוות".

תודה להשם! תברך שהוא רחם עליך, הוא העיר אותך משנתך הארצה והעמקה. מה היית עושה אם היו מעלים אותך יותר יותר גבוה בעבודה, היית חושב עד יום מותך שיש לך משהו, היית מטעה את עצמך עד הקבר עם העבודה הטובה שלך והיית עוזב את העולם עם עבודה טובה, עם משכורת טובה; עכשו לפחות יש לך זמן להתכונן עם התכלית ולצחוק היטב מהעולם שמרמה כל אחד.

אני רוצה לשאול אותך שאלה אישית, אל תעלב; כבר סימפת פעם אחת בחיים שלך ששה סדרי משנה? כבר סימפת פעם אחת ש"ס בבלי? ירושלמי? תוספתא? רמב"ם? טור? שלחן ערוך? מדרש רבה? מדרש תנחומא? זוהר הקדוש? תקוני זוהר? על זה אתה צריך לכפות פלילה, זה צריך לא להרשות לאדם לישון; אתה כבר לא אברך צעיר, עם מה תחזר אל השם יתברך...! ?

תתחיל ללמד שעורים בסדרן בכל התורה כולה; תכין לעצמך מהסחורה הנכונה שנסארת לאדם בשנותיו המבגרות, כמו שאומר רבי נהוראי (קדושין פב): "שכל אמוניות שבועולם אין עומדות לו אלא בימי ילדותו, אבל בימי זקנותו הרי הוא מטל ברעב", כל סוגי העבודות מביאות כסף בשנים הצעירות, אבל לעת זקנה כשכבר לא יכולים לעבד גוועים ברעב, "אבל תורה אינה פן, עומדת לו לאדם בימי ילדותו, ונותנת לו אחרית ותקנה בימי זקנותו", מי שלומד תורה - זה עוזר לחיות בשנים הצעירות ובשנות הזקנה; זה נשאף עם האדם, את זה הוא לוקח אתו.

חג שמחה.

(עצתו אמונה, לך לך, תשפ"ב)

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון

משטח דפי נייר a4 נתרמו ע"י

הרב בעריש קרויס הי"ו

לרגל שמחת הולדת בתו ממו"ט

ה' יעזור שירווה רוב נחת ממנה ומכל יו"ח,

ובזכות גדולה זו יזכה לכל טוב סלה.

ניתן לתרום עבור הוצאת הגליון בכל העמדות של

'נדרים פלוס' על שם 'היכל הקודש ירושלים'

הפצה סנטר - ארץ ישראל

ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB

שיעורים | חיזוק יומי | ניגונים | נוסחאות

- מראש הישיבה שליט"א -

להרשמה לנסיעות לציון הקדוש של מוהרא"ש זיע"א

התקשרו 052-7644-664

כל השיעורים המלאים/חיזוקים

באידיש ובעברית

079-704-0066

התפללו לרפואת

ר' יצחק בן פייגלה

והרך הנולד בן רייזל

לרפואה שלמה בשח"י

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם < קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של 18 לחודש בלבד

היו גם אתם מהמאושרים שמחיים את עצמם בכל שבוע עם העצות הרבות והחיזוק לחיים

077.530.9648 ae.148.148@gmail.com

קוואל מון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / 845-351-9060

אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

חיזוק יומי במייל rabbiroth.org / חידועות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד

ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910

אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080

לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com